

Alversund kommune og sparebank.

Eit lite hyllingsdikt til Alversund kommune:
Det er mi simple plikt å tita Deg ei rune.
Vår gamle fedraheim i tusund farne år.
Heil, Alversund og Seim, Du heimskommuna vår.

"Mot vester ligg Alversund-bygdi, kring straumen.
Ein morgon, i solrenning, fager som draumen.
Du lettvindt og snøgg kan til Alversund koma,
på alle dei vegar som fører til Roma.

I auster ligg Sæheim med forntidar-minne,
av skogklædde åsar og fjell, ringa inne.
Kring Vollom han breider seg, villbøke-skogen.
Og bygdi ber merke av spaden og plogen.

J Seim finst kj
~~Seim finst kj~~ mykje i old-gamle skrifter,
om start av fabrikkar og andre "bedrifter".
Men Du kan nok slike i Alversund finne,
frå kjeks og sardiner, til huder og skinne.

J Seim ~~Ansvar~~ fann dei atterklang, salmeskald-ordi:
"Kultur, det er dyrking av - fyrst og framst - jordi".
Kulturen er synberr på tuni og bøen
som hallar so vønt imot votni og sjøen.

Og folket er rike og vølnøgde - sume.
Men andre må slita seg - tume for tume -
i endelaus armød - med to hender, tome -
Og veit at dei aldri or skuldi vil kome."

Her banken kjem inn i kommune-biløte.
For femti år sidan han kom og tok sæte.
I denne vår hylling det ogso var tanken
å kveda ei ørliti visa til banken:

"Til Deg får kvar mann i kommuna vår, koma,
so naken som nål, ell' med pengar i lomma.
Om kursen han stig eller om han hev falle.
Du prøver å oppfylla ynskjet hjå alle."

Johs.M.L.Rydland.

(P+S) Eit forseinka kvad til banken sitt 50årsjubileum.

D.S.